

Donderdag

3 December 1829.

NIEUWSTIJDINGEN.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE den 29 november. In de vergadering van de Tweede Kamer der Staten-Generaal zijn gisteren wederom vele petitiën ingekomen, meestal betrekking hebbende op de voorgedragen wetten rakende den accijns op het zout, de bieren, den azijn en het binnenslandsch gedistilleerd, en ook op de zoogenaamde grieven. Onder deze verzoekschriften was er mede een, waarbij gevraagd werd, dat de schoolmeester het regt niet zou hebben om jongens, die niet wilden degenen, van zijne school weg te zenden. Alle de petitiën zijn naar de commissie ter dier zake verzonden.

Deze commissie bragt daarop, bij monde van de heeren *Pycke, Edel de Well, van Dam van Isselt en Veranneman*, rapport uit verschillende verzoekschriften, waaronder zich bevonden requesten van de heeren *Ducpetiaux en de Poster*, dienende om de Kamer te bewegen tot het doen van een voorstel om aan alle personen, welke ten gevolge der afgeschafte wetsbepalingen van 1815 en 1818 op de drukpers enz. nog gevangen zijn, de vrijheid terug te geven. De commissie begreep, dat deze stukken, als inhoudende belangrijke redeneringen, en in verband staande met het voorstel, den vorigen dag door den heer baren *de Secus* gedaan, ter griffie behoorden nedergelegd te worden, en hiertoe besloot de vergadering, alsmede tot het doen drukken van dit rapport. Eene andere petitie, en welke tot eene zeer levendige discussie aanleiding gegeven heeft, was die van een Franschman, den heer *L. M. Fontan*, zich beklagende, dat ten zijnen aanzien het 4de artikel der grondwet, dat aan allen, die zich op het grondgebied van het Rijk bevinden, hetzij ingezetenen of vreemdelingen, gelijke aanspraak op bescherming van persoon en goederen toekant, geschonden is, door hem geweldadig uit dit Rijk te verdrijven, en dat hij aan grove mishandeling is blootgesteld geweest. De meerderheid der commissie was van oordeel, dat dit geschrift ter griffie moest nedergelegd worden. De heer *van Dam van Isselt* vroeg hierop het woord en zeide, dat hij zich niet tot het nederleggen van deze petitie op de griffie zou verklaard hebben, ware het niet, dat verscheidene leden een te groot belang daaraan schenen te hechten. Hij gewaagde van de oude en bekende gastvrijheid, die zoo vele duizende vreemdelingen in Nederland ondervonden hadden, nog dagelijks ondervinden en die door het aangehaalde artikel der grondwet steeds gewaarborgd wordt; maar betoogde, dat men eene geheel verkeerde nitlegging aan dit artikel gaf, indien men daaruit wilde afleiden, dat elk vreemdeling, alleen door den voet op den Nederlandschen grond te zetten, het regt zou verkrijgen om ons hier ongestraft te wet te komen stellen. Hij verlangde dus, dat omtrent dit verzoekschrift tot de orde van den dag werd overgegaan.

Van een geheel ander gevoelen toonde zich de heer *de Gerlache*. Deze meende, dat in het onderhavig geval de grondwet wel degelijk was geschonden, en dat de waardigheid en eer der natie, zoowel als die der vergadering, gebiedend vorderden, dat op de klagen van den heer *Fontan* regt zou geschieden, en daarvoor scheen hem de beste weg toe, om de petitie naar den minister van justitie te verzenden, ten einde deze deswege de noodige ophelderingen geven zou.

Ook de heer *Surlet de Chokier* verklaarde zich van hetzelfde gevoelen. Hij sprak vrij hevig tegen hen, die, volgens zijne meening, in deze moeilijke oogenblikken, de handen aan de grondwet hadden durven slaan, en wilde mede, dat het verzoek aan den minister van justitie wierd gezonden, terwijl hij beweerde, dat het koninklijk besluit van den 8 juni 1820, waarbij bepaald wordt, dat de ministers niet dan op een niddrukkelijken last van Z. M. regtstreeksche betrekkingen met de Staten-Generaal mogen onderhouden, geenszins voor de Kamer verbindend was, die van het bestaan van dit besluit geene onmiddellijke kennis droeg.

De heer baron *de Stassart* ondersteunde het advies der twee vorige sprekers.

De heer *van Alphen* verklaarde, dat de ongunstige beoordeeling van den heer *Fontan*, omtrent de Noordelijke provincien, geen invloed op zijne stemming had, en hij zelfs volmaakt met hem eens was, dat het klimaat van de Noordelijke provincien koud, vochtig en voor rhumatische gestellen hoogst ongunstig was. Hiervan had hij zelve de ondervinding, en daarvan strekte nog tot bewijs het verlies, dat de Kamer nu pas geleden had, door het afsterven van een braaf en rechtschapen afgevaardigde (den heer *Claessens Moris*), die als martelaar van het rhumatisme en ook van het journalisme gestorven was. Hij zeide, dat evenwel niet alle de landgenooten van den heer *Fontan* een zoo grooten afkeer van ons klimaat en moerassen betoond hadden; waarvan de menigvuldige bezoeken, die zij ons sedert 1795 gegeven hebben, kunnen getuigen, maar dat wel is waar deze een groot doel hadden, namelijk het overbrengen van de regten van den mensch en het ontlasten van het overvullige goud, dat ons bezwaarde; ondertusschen, zoo de afkeer van den heer *Fontan* van onze Noordelijke gewesten op andere gronden mogt steunen, ook dit nam hij niet euvel op, en beschouwde dit eef als eene hulde gedaan aan die provincien, waar eerbied voor orde en wettig gezag en gehechtheid aan voorouderlijke zeden nog bestaan en gelukkig weinig hoop aanbieden, om daar met het bewerken der kolonij van ultra-liberale denkbeelden winst te doen. Had de heer *Fontan* hem om raad gevraagd, zou hij hem geadviseerd hebben om te verzoeken van naar Java te mogen gaan; daar was het warmer en daar zou hij een drie dubbel edel doel kunnen bereiken: vooreerst, door de Javanen bekend te maken met de principes van het representatief regeringsstelsel; ten tweede, door er de Fransche als eene nieuwe nationale taal in te voeren, en eindelijk, door de Javanen te onderrigten en bekend te maken met het regt van petitie, dat zeker ten gevolg zou hebben, om spoedig een einde te maken aan alle politieke grieven en aan den oorlog. Hij verklaarde geen beschaafder, opgeruimder en goederhartiger volk dan de Franschen te kennen, mits men zorge van meester in zijn eigen huis en land te blijven. Hij meende eindelijk, dat het 4de artikel der grondwet eene wettige nitlegging behoefde, en wilde daartoe de gelegenheid niet benemen, waarom hij zich met de conclusie der commissie vereenigde.

De heer *van Sijzama* wenschte de natie geluk met het gedrag van het gouvernement in deze zaak, en wilde, dat het verzoekschrift niet

vertoewardiging ter zijde gelegd zou worden.

De heer *Collos d'Escury* adviseerde in denzelfden zin.

De heer *de Jonge* verdedigde de regering tegen de beschuldiging, dat de grondwet verkracht had. Hij toonde aan, hoe de grondwet aan een vreemdeling, door zijnen natuurlijke regter veroordeeld, en zonder paspoort binnengekomen, het regt kon geven om zich aan onze haren ondanks op te dringen. Dit kan toch niet worden verstaan, dat het regt van gastvrijheid, en een regt, om eene natie tot eene overvrije ontvangst in haar midden te dwingen, is nergens ter wereld bekend. Het zou onzen Staat vernederen tot eene schuilplaats voor loswichten van allerlei aard, indien men al de bedrivers van zware misdaden, door bedreiging van straf ook hier te lande, niet kon kunnen weren; indien men zou moeten gedoogen allen, wier doel kennelijk een ander was, dan om, waar, helaas! zoo vele brandstoffen opgehoopt zijn, daarin den brand te steken. De bescherming van persoon en goederen, aan den vreemdeling, bij de grondwet verleend, bevat in zich geene vergunning van burgerlijke regten; deze kunnen den vreemdeling eerst deelachtig worden, wanneer hij van den Koning de vergunning bekomen heeft om zich hier te vestigen, en wat de Koning kan toestaan dit toch kan hij ook weigeren, en het moet bijna onbegrijpelijk schijnen, hoe in 's Lands vergadering dit in twijfel kan worden getrokken, na dat zij, zonder eenige tegenspraak, dit zelfde beginsel met nog sterker bevoordelingen in de aanstaande wetgeving heeft overgenomen. Indien de regering het meerdere kan, zeide de spreker, dan heeft zij ook tot het mindere de magt, en kan het haar niet verweten worden, dat zij hier aan den gebannen vreemdeling dat gedeelte des lands slechts ter bewoening toestond, waar zij meende (en dit stond ter hater beoordeeling alleen) dat hij voor de algemeene rust geduld kon worden. Dat waren de Noordelijke provincien des Rijks. *Fontan* begreep nu, in dat Siberië niet te kunnen leven, en niemand zal hem dit ten kwade duiden, ofschoon zoo vele vreemdelingen en zelfs doorluchtige ballingen vóór hem, met ons, zich in die provincie niet zoo ellendig bevonden hebben. Een geleerde van zijnen stempel vreesde in dat barbaarsche Noorden geen genoegzaam licht of smaak te zullen aantreffen. Hij dachtte, dat men daar zijne taal niet zou spreken, ofschoon zelfs vreemden anders aan die provincien het regt doen wervaren, dat daar meer hedendaagsche taal- en letterkennis bestaat, dan bij de meeste andere volken. Eindelijk, hij zou zich in dat Noordelijk gedeelte des Rijks niet op zijne plaats bevinden, en daarin was wel de meeste waarheid; want hij begreep te regt, dat hij daar zou aantreffen gematigdheid en rust, met gehechtheid aan Vorst en wetten, en het was zeker te voorzien, dat zijn razend schaap (dit is de naam van het geschrift, waarom hij in Frankrijk veroordeeld is) op onze weilanden geen voedsel bekomen zou.

Doch met hem wilde men daarover niet twisten, was hem de beperkte en voorwaardelijke vergunning van verblijf in ons vaderland onaanvaardig, het stond hem vrij, die te weigeren en het land te verlaten; maar in zoodanige vergunning, meer dan waarop hij aanspraak maken mogt, kan nooit eene schending der grondwet gevonden worden. En nu had deze vreemdeling zijne weigering van hoon en bedreiging laten vergezeld gaan; maar regtmatic is het dan ook geweest, dat de regering, welke niet laaghartig zich kon laten bespotten, hem ons grondgebied heeft doen ontruimen. Wel verre, dat, gelijk men gezegd heeft, deze daad der regering eene algemeene verontwaardiging zou hebben doen ontstaan, zoo zou, integendeel, hier de nalating daarvan als eene zwakte der regering aller afkeuring verwekt hebben, en alle weldenkenden hebben veeleer elk uur van verwijl daarmede betreurd. Het was voor den spreker geen vreemd verschijnsel geweest, dezen *Fontan* in onze dagen als een slagoffer te hebben zien voorstellen, maar hij vertrouwd stellig, dat niemand in 's Lands hooge vergadering eenig belang zou stellen in eenen vreemdeling, van wien men eeniglijk wist dat hij, aan het regt in zijn eigen vaderland ontvloeden, als eenig bedrijf in het onze, smaaddedenen aan dat Vaderland en aan onze regering had toegevoegd. Ten slotte deed de tedenaar opmerken, dat van de door den verzoeker aangevoerde gestrengte maatregelen of mishandelingen bij zijne vervoering geen het minste bewijs was ingeleverd; dat, indien deze en zonder aanleiding van zijne zijde bestonden, hij hoopte (daar ook hij een beschermer was van regt en individuele vrijheid), dat de schuldigen daaraan vervolgd en gestraft zouden worden; maar dat het onderzoek daarna, zoo min voor den vreemdeling als voor den inwoorling, bij de Kamer behoorde; dat alsdan *Fontan* slechts den weg had te volgen, dien de wet hem aanwees; dat volgens die wet eene aanklagte van zijne zijde niet zonder gevolg zou kunnen blijven, en dat het wel de eerste maal zou zijn, wanneer in het Noordelijke Nederland aan den beledigden vreemdeling door onze regters regt zou worden geweigerd. Op deze gronden besloot hij, dat er hier geene termen bestonden voor een ter nederleggen van het verzoekschrift op de griffie, gelijk dit de commissie had voorgesteld, en nog veel minder voor eene opzending daarvan aan de regering, welke sommigen schenen te begeeren, maar dat men eenvoudig moest overgaan tot de orde van den dag.

De heer *van Kastele* juichte zeer toe, wat de Koning in deze omstandigheden had gedaan, en betoogde; dat men verkeerdelyk den minister van justitie aangevallen had, daar deze niet dan op uitdrukkelijken last van Z. M. had gehandeld.

De heer *Donker Curtius* verklaarde zich mede in een zeer breedvoerig advies voor het verwerpen van dit verzoekschrift, en verdedigde met klem van woorden het gedrag der regering ten aanzien van *Fontan*, wiens bedoeling alleen was om het getal der schrijvers, die in de Noordelijke provincien een zoo schandelyk misbruik van de vrijheid der drukpers maken, te vermeerderen. Hij juichte zijne nitsetting volkomen toe.

Vele leden waren ten half vier uren nog ingeschreven om over hetzelfde onderwerp het woord te voeren, en derhalve werden de verdere beraadslagingen uitgesteld tot morgen, maandag, op den middag.

's GRAVENHAGE den 30 november. De beraadslagingen op het rapport der commissie tot de petitiën, in de zaak van *Fontan* zijn heden bij de Tweede Kamer der Staten-Generaal voortgezet.

De heer *van Reenen*, die het eerst het woord bekomen heeft, heeft in eene wijdoopige redevoering, in de Fransche taal nitgesproken, onder anderen beweerde, dat het gouvernement genoodzaakt geweest is, zóó en niet anders te handelen, omdat het den geest van rebellie en tegen-

stand moest betogelen; dat de souvereinen altijd het recht gehad hebben om vreemdelingen te verwijderen en steeds in dat recht gehandhaafd zijn geworden; hij concludeerde even als de volgende spreker; de heer *Hindripen*, om, met ter zijde stelling van de petitie, tot de orde van den dag over te gaan.

Na deze sprekers volgde de heer *de Selm*, die zich met de adviezen van de heeren *Sartlet* en *de Gurlache* vereenigde, en de petitie naar den minister van justitie wilde hebben opgezonden, van welk gevoelen ook de heer *Luyben* was, die in geene bijzonderheden omtrent den perfoon van *Fontan* wilde komen, maar die meende, dat door zijne vervoering art. 4 der grondwet geschonden was.

Nadat de heer *Lemker* mede geadviseerd had, om tot de orde van den dag over te gaan, bekwam de heer *Luzac* het woord, welke eene sierlijke redevoering in de Fransche taal uitsprak, waarin hij onder anderen betoogde, dat art. 4 der grondwet niet kon uitgelegd worden in den zin, die men daaraan wilde geven, zonder de onafhankelijkheid van den Staat in gevaar te brengen, hetwelk de meening van de opstellers der grondwet niet geweest kon zijn. Die onbepaalde uitlegging aan dat artikel gevende, zouden wij alle vreemdelingen moeten toelaten, die men ons zou willen toezenden, welke zich in onze grenssteden zouden kunnen verzamelen en met de grondwet in de hand het gouvernement tarten. Niemand was het ooit in de gedachten gekomen, dat men die ongelukkige *Duitschers*, welke voornemens waren naar Brazilië te gaan, doch door begeerlijke ondernemers misleid, in armoede hier rondgezworven hebben, verplicht zou zijn geweest alhier een verblijf te geven. De uitlegging van dat artikel rustte op het publiek recht, waaruit men verstonde, dat alle vreemdelingen, die verlof tot verblijf of rondreizen in dit land bekomen hadden, dezelfde bescherming als ingezetenen genieten. De spreker beriep zich op hetgeen verscheidene voornamere rechtsgeleerden den weg gezegd hadden, en voornamelijk op het onderscheid, hetwelk de heer *van Hogendorp* in zijner schriften tusschen de voorwaardelijke of onvoorwaardelijke vreemdelingen gemaakt heeft. Ook zijne voor-ouders hadden eene schuilplaats in dit land gevonden, maar zulks beschouwd als eene gunst, welke hen te dier tijd verleend is. De spreker eindigde niet te verklaren, dat indien de commissie voorgesteld had, om op de petitie van den heer *Fontan* tot de orde van den dag over te gaan, hij zich niet daartegen verzet zou hebben; doch daar het hier zake was van het recht verstand van een artikel der grondwet, hij er niet tegen was, dat zij ter griffie werd gedeponneerd.

Na dat nog de heeren *G. G. Clifford*, *de Brouckere*, *Repelaar*, *Fockema*, *Sandberg* en *Sytkens* het woord gevoerd hadden, en alle, behalve den heer *de Brouckere*, welke voor het deponeren ter griffie en het verzenden naar den minister van justitie concludeerde, tot de orde van den dag hadden geadviseerd, zijn de verdere discussien tot morgen ten elf uren uitgesteld.

De heer *T. C. graaf van Heerde* tot den *Eversberg*, is door *Z. M.* benoemd tot opper-hofmaarschalk, in plaats van wijlen den baron *C. F. van Boeselare*. De waardigheid van opper-stalmeester, tot hiertoe door den den graaf *van Heerde* bekleed; is aan den baron *Duchatel*, kolonel der karakiers no. 3, opgedragen.

MIDDELBURG den 2 december. De heeren *Hofe & comp.*, *Kerwich & Pommberg* en de wed. *Wm. Barski*, hebben geadverteerd, dat ten kantore hunner administratie, gevestigd bij de heeren *Hofe & comp.*, op dinsdag, woensdag, donderdag en vrijdag van iedere week, van 10 tot 1 uren, zal worden gevaceerd, tot het kosteloos afgeven van stellen nieuwe coupons der 6 pct. certificaten hunner administratie op Russische fondsen en bank-assignatien, alsmede die der 5 pct. certificaten op Fransche fondsen, tegen inrekking der *Talons*; wordende de houders verzocht, over ieder soort van fondsen, eene nota der nummers naar volgorde daarbij over te leggen.

VERZ, den 30 November 1829. We betuigen onzen dank voor de volgende Giften, door edele Menschenvrienden uit *Middelburg* ons voor onze behoeftigen alhier ter hand gesteld, als: eene van f 26, bij den eerst-ondergeteekenden, en twee à f 2, 60 ieder, alsmede eene van f 2, door den laatst-ondergeteekenden ontvangen.

JOHS. VAN OOSTEN.
J. L. A. JACOBZE.
W. M. SNIJDER.

ADVERTENTIEN.

Heden morgen negen uren overleed ons dierbaar jongste Zoonje, *CORNELIS*, den ouderdom van slechts even twee jaren bereikt hebbende.

AXEL den 28 November 1829. P. A. VAN DISHOECK.
S. L. VAN DISHOECK,
Geb. HAAK.

Strekende deze tot communicatie van Vrienden en Bekenden.

Heden overleed, tot onze diepe droefheid, onze geliefde Vader en Bewind-Vader, *JASPER VAN NEDERVEEN*, in leyen *Loodgieter* enz., in den ouderdom van 65 jaren en 2 maanden, na een smartelijk lijden van ruim 5 maanden.

MIDDELBURG den 29 November 1829. Mede uit naam mijner Broeders en Zusters,
G. VAN NEDERVEEN.

NB. De Affaire zal, tot nadere bekendmaking, onder dezelfde Firma worden uitgeoefend.

NB. NB. De geannonceerde VERKOOPING van KAPHOUT, op *ZOMERLUST*, bij *VEERE*, tegen den 11 dezer, zal geen voortgang hebben.

Op *Vrijdag* 4 December 1829, ten 11 uren voormiddags, Publieke Verkoop bij de *Beurs* te *VLISSINGEN*, van eene partij *BALKEN*, *PLANKEN*, *BRANDHOUT* en meer; alles *Scheeps-Afbrak*.

Dinsdag den 8 December 1829, Verkoop aan de *Bank* van *Leening* te *VLISSINGEN*, van alle openstaande *Panden*, verpand tot ultimo *September* 1828.

Een HUIS te koop, in de lange *Noordstraat*, L. 128; adres in de *Singelstraat* No. 203.

Een HUIS met annex *PAKHUIS*, staande in de *Langewijk* Wijk K. No. 186, te huur tegen Mei aanstaande; te bezorgen Wijk B. No. 320.

Er is verloren eene *FORTEFEUILLE*, tusschen *Middelburg* en *Vlissingen*, inhoudende eenige *Papieren*, voor den vinder van geene waarde wordt verzocht dezelve terug te bezorgen ter *Courant-Drukkerij*.

Te Middelburg, ter Boekdrukkerij van de *GEBROEDERS ABRAHAMS*.

VERKOOPING binnen *VLISSINGEN*, op *Woensdag* den 9. December 1829, des voormiddags om 10 uren, ten overstaan van den *Notaris van der Swalme*, in het *Vendhuis* van *F. Wissel*, op de *Zeilmarkt*, Wijk H. No. 71, van eene groote partij *MEUBELAIRE GOEDEREN* als: *Bedden*, *Dekens*, *Schoelen*, *Tafels*, *Kabineten*, *Ledikanten*, *Kasten*, *Spiegels*, twee *Klokken*, *Prenten* met *Glas* en *Lijsten*, *Kagghels*, *Koolijfers*, een *Koperen Schouw*, *Vrouwen Kleederen*, *Linnen*, *Koets*, *Tin-*, *Blek-*, *Porselein*, *Glas*- en *Aardewerk*, en meer. — *Al* daags te voren voor een ieder te zien.

VERKOOPING op *Donderdag* den 17 December 1829, des avonds om 7 uren, op de *Bovenzaal* van de *Sociëteit de Vriendschap*, in den *Langendelft* te *Middelburg*, ten overstaan van den *Notaris A. Stuart Makkers* en getuigen, van *TWEE HUIZEN* en *ERVEN*, te weten:

Het *EERSTE*, genaamd *de Gouden Schulp*, met daarnevens stand en gecombineerd *Huis*, genaamd *de Perzlaan*, staande en gelegen in de *Brakstraat*, Wijk O. No. 259 en 260; in de *Grondlasten* over 1829 aangeslagen op f 65, 27; en

Het *TWEEDE*, genaamd *de Robijn*, staande en gelegen in de *Brakstraat*, Wijk O. No. 258; in de *Grondlasten* aangeslagen op f 28, 66.

Beide *Perceelen* zijn twee dagen voor de *Verkoop* voor een ieder te zien.

VERKOOPING van *KAPHOUT*, aan den *Oostkappelschen Zandweg*, *Zaterdag* den 19 December 1829, 's morgens 10 uren, beginnende bij *Seraoskerke* en eindigende bij *Domburg*.

VERKOOPING, *Zaterdag* den 9 Januarij 1830, op de *Buitenplaats HET HUIS TEN DUINE*, onder *Oostkappelle*, door den *Notaris Steijder*, van ruim 4 *Buenders* *Bosch*, *Elsch*, *Berken* en *Willigen KAPHOUT*.

De ondergeteekende, voornemens zijnde om eenige uren op den dag, ten zijnen Huize, *Onderwijs* te geven in de *TEEKEN* en *SCHILDERKUNST*, tegen een matigen prijs maandelijks, beveelt zich daartoe in de gunst zijner *Stadgenooten*.

J. G. GEIJP,
Heerengracht, M. 26.

A. DARSJ maakt bekend, dat hij koopt *HAARD-ASCH*, per *Mudd* en *midde*re *kwantiteit*, alsook *MEST*, per *Voer*.

Daar de ondergeteekende niet wenscht dat het voorval, dat *II. Maandag*, ter zijner *prejudicie*, heeft plaats gehad, een verkeerd invloed bij zijne *Stadgenooten* en *Begunstigers* mag hebben te weeg gebracht, en zulks van *weldenkenden* ook niet veruurt, neemt hij de *vrijheid* zich weder aan te bevelen in diezelfde *gunst*, welke hij sedert de *opening* zijner *Affaire* op den *Langenburg* tot nu toe heeft mogen genieten, en belooft eene *prompte* en *civiele* *bediening*.

M. VAN BOXSEL, *Varkenlager*.

JOHS. CARRIJN en *Vrouw* verzoeken aan niemand iets af te geven of te borgen, dewijl zij voor geene *betaling* instaan.

P. F. VAN DE VELDE, Geb. *GREGOIRE*, in den *Langendelft*, heeft ontvangen eene fraaie partij *NIEUWIGHEDEN*, in 't *Verguld*, *Bron*, *Pet*, *Jat*, *Kristal*, *Porselein*, *Spa-Werk* en *Kinder SPEELGOED*.

A. BROEKHOVEN, op den hoek van de *Gortstraat*, heeft zich bij gelegenheid van *St. Nikolaas* voorzien van een zeer fraai assortiment *nieuwe AARDIGHEDEN* en groot *KINDER-SPEELGOED*, waaronder *Porseleinen*, *Tinnen* en *Witte Serviesjes* enz.; alsmede van een fraai assortiment *Kinder-Speelgoed* enz. à 30 Cents. Belooft aan alle zijne *Stad-* en *Landgenooten* eene *prompte* en *civiele* *bediening*.

De *Banketbakker* J. H. SCHERPPINGH zal, bij gelegenheid van *St. Nikolaas*, buitengewoon in *SURPRISES* en *SUIKER-AARDIGHEDEN* gesorteerd zijn.

Bij A. MEIJER best *AMANDEL-SINT-NIKOLAAS*, à 95, *Dro* zondef à 80 Cents, *Gevulde* en *SPRIS-LETTERS* à f 1, 30 't N. B.

Er wordt een *JONGELING* gevraagd tot het *aanleeren* van *Kantoorwerk*; adres bij de *Uitgevers* dezer *Courant*.

Terstond eene *MEID* benodigd, in de *St. Geertruistraat*, H. 105.

In den *Boekwinkel* van de *GEBROEDERS ABRAHAMS* is weder tot *Geschenken* voorhanden, eene fraaie verzameling *KINDER-WERKJES*, *SPELEN*, *TEEKENBEHOEFTE*, *ALBUMS*, enz. enz.

Tot *PRESENTJES* voor de *JEUGD* zijn, in den *Boekwinkel* van *S. VAN BENTHEM*, weder voorhanden: eene *schoone* verzameling van de *nieuwste* en *fraaiste KINDER-WERKJES*, met *keurige* *Plaatsjes*; *Fransche*, *Hoog-* en *Nederduitsche ALMANAKKEN* voor 1830; *onderscheidene KINDERSPELEN*; *extra* fraaie *ALBUMS*; *BRIEVEN-TASCHEN*; *Engelsche* en *Hollandsche VERWDOOZEN* en vele andere *Artikelen* tot dat einde geschikt.

Bij denzelfden zijn ook te bekomen *originele Engelsche* en *Hollandsche TEEKEN PAPIEREN*, van de *grootste* tot de *kleinste* formaten en van de in dat vak *beroemdste Fabrikeers*; *Wijders* allerlei *TEEKEN-BEHOEFTE*, welke de *Teekenaar* en *Kunstschilder* dagelijks noodig heeft.

C. M. BELLO maakt het geëerde *Publiek* bekend, dat op *St. Nikolaas-Avond*, ten zijnen Huize, zal gegeven worden *BAL*, *aanvang* nemende des avonds ten *zeven uren*. *Intree* *vrij*.

MIDDELBURGSCHESCHOUWBURG.

Zaterdag den 5 December 1829: *DE WITTE VROUW* (*la Dame Blanche*), *grote Opera*, naar het *Fransch* van *Elweich*, *Muziek* van *Boieldieu*.

DAGEN EN UREN VAN AFVAART VAN HET STOOMJAGT DE PRINSES MARIANNE.

VAN MIDDELBURG NAAR ROTTERDAM.
Donderdag 3 December 1829, 's morgens 7 uren.
Zondag 6 ————— 16 —————
VAN ROTTERDAM NAAR MIDDELBURG.
Vrijdag 4 December 1829, 's morgens 7½ uren.
Dinsdag 8 ————— 9 —————

De STOOMBOOT DE SCHELDE, van Vlissingen op Breskens,

zal weder in de *Vaart* *kommen* met den 3 December, op de volgende uren:

VAN VLISSINGEN, Van BRESKENS,
Donderd. 3, 'm. 7½ ————— *ur.* *Donderd.* 3, 'm. 8½ ————— *ur.*
Vrijdag 4, " 8 ————— *ur.* *Vrijdag* 4, " 9½ ————— *ur.*
Zaterdag 5, " 9½ ————— *ur.* *Zaterdag* 5, " 10½ ————— *ur.*